

Oponentní posudek na diplomní projekt Petra Štolby *Revitalizace lokálního centra Strašnická*, vypracovaný v ateliéru architekta Henryho Hansena v zimním semestru 2013-14, na Fakultě architektury ČVUT, Ústavu prostorového plánování 15121

Petr Štolba si jako téma své diplomní práce vybral oživení jednoho z lokálních center Prahy – okolí stanice metra Strašnická. Téma je aktuální a po bližším pohledu je jasné, že místo čeká na své znovuobjevení. Autor se rozhodl zpracovat svoji práci v ateliéru Henryho Hansona, který se zaměřuje na krajinářskou architekturu. Proto jsem očekávala, že pro přístup k zadání bude určující právě tato profese – a že důležité bude i hledisko urbanistické. Lokalita je součástí zajímavého a „bohatého“ městského prostředí, a také téma práce je výhradně spojeno s otázkami jeho fungování (přímo v zadání je uvedeno, že předmětem diplomního projektu je zpracování urbanistického řešení).

Autor si také stanovil za cíl využití potenciálu místa – budoucího lokálního centra, odpovídajícím způsobem řešit veřejná prostranství a zároveň prověřit jeho vhodnost k umístění nové radnice MČ Praha 10.

Dle mého názoru je však práce zpracována spíše na úrovni zadání Souboru staveb. Autor do lokality umístil „superblok“, jak sám udává v textové části práce, o rozměrech 250x50 metrů. Tento blok nadále dělí, posouvá, doplňuje a upravuje v návaznosti na okolní zástavbu.

V projektu postrádám řadu analýz, jež mají tvořit jeho nedílnou součást – což ostatně sám autor v zadání práce uvádí: „(projekt) bude vycházet z analýz autora a ze závěrů činností místních komunit“. Autor ale analyzuje lokalitu pouze v náznaku, především v textové části, dále ve dvou mapkách (mj. bez vyznačení řešeného území) a s pomocí několika černobílých fotografiích. Pouze těmito prostředky přibližuje svůj pohled na problematiku umístění nové radnice či úpravy okolí řešené lokality a vlastně i východisko pro navržené řešení.

Samotný návrh nahrazuje dnešní vstup do metra, nyní umístěný ve výrazném kruhovém objektu z konce 80. let, a především upravuje trasování tramvajové linky. Tato úprava trasy kolejové dopravy je řešena racionálně, logicky a je jistě pozitivním rysem návrhu,

Kromě toho kladně hodnotím navržený funkční mix, pro dané lokální centrum jistě vhodný. Oceňuji také logiku prostorového rozvržení funkcí – umístění komerčních ploch v blízkosti stanice metra, výukových ploch k současné základní škole a bydlení v blízkosti sídliště Solidarita.

Za problematický považuji spíše schematický návrh daných objemů, vložených do daného prostoru velice „chladně“. Lokalita představuje pestrou směs urbánních struktur, na které projekt reaguje více méně polovičatě. Nevkládá do řešeného území ani razantní výrazově sjednocený blok ani ke svému okolí citlivé menší objemy. Nešťastné se mi zdá i jakési „oblepení“ stávající školy a školky novými objekty, jež obě budovy sice uzavírají do bloku – ale vytvářejí tím i jakési nové urbánní torzo.

Za nevhodné považuji také přiřazení nově navržených bytových domů ke stávajícímu kulturnímu centru Barikádníků.

Naopak až do detailů řeší projekt jednotlivé bytové dispozice a vnitřní provoz domů (v výjimkou vstupů do některých bytů a bohužel také jejich nevhodnou velikostní skladbou, s převahou velkometrážních jednotek). Autor se také podrobně zabývá konstrukčním řešením překlenutí prostor metra, v dokumentaci jej však neprezentuje dostatečně. Architektonický výraz navržených domů evokuje projekty z poloviny minulého století.

Schematický a vlastně téměř neřešený je návrh veřejných prostranství – přitom by měl tvořit páteř celého projektu. Jde o pouhé koncepční rozvržení, kdy se stromy a zatravněné plochy umísťují v geometrických obrazcích. K detailu městského mobiliáře se projekt ani nepřiblížil.

V projektu postrádám rovněž ucelený popis stávajícího stavu, označení názvů ulic, jakýchkoliv kót (zejména výškových) ve výkresech řezů – i nezbytnou severku.

Rozhodující pro úspěšný návrh by bylo bývalo jasné určení detailu, do jakého autor v jednotlivých aspektech zajde – a to nejen v návrhu dispozic (nyní zřejmě zbytečně podrobných), řešení fasád a uspořádání veřejných prostranství, ale také z hlediska samotného stanovení obsahu i formy provedených analýz.

Domnívám se, že Petr Štolba si vzal k vypracování příliš velké sousto. Téma je zajímavé, přitažlivé a vybízí k invenčním řešením s mnoha nápady. Cílem by měly být návrhy vedoucí k oživení místa a k jeho přeměně v nové lokální centrum – při aplikování současných postupů v návrhu veřejných prostranství. To se bohužel nestalo. Návrh je zpracovaný především v rovině vnitřního provozu budov, bez ohledu na to, co se děje mezi nimi.

Bohužel ani fyzický model navržené řešení nepodporuje a neospravedlňuje.

Navrhuji ohodnocení práce klasifikačním stupněm D.

Regina Loukotová, v Praze, 29. ledna 2014